HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כי קאמר מקדישין לחיכיו וממירין כהן [יב] כו'. כלומר מקדישין מכר אחד וממירין אחרי כן בתוספ ואמשמעינן הכי וממירין כהן להאי דקאמר מקדישין מכר כהן לחזקיה אלא למיפשט קדושה בכולה בהמה דאי אחבר לחודיה לא מצי למימר וממירין כהן להא אפילו רבי יוסי דאמר [י.] ממירין אבנין בשלימים מודה לעין ממירין שלימין בהן וכל שכן אבנין בחצבין ולקמני סיפא דהך [יג] בריימ בפ' ג' אבל לא ממירין משמעינן לעין ממירין [יד] בשלימים אלא אחד מכר בהמה זו במורים [טו] לא לקדשיה והיינו מומר בתמילא שקדש מבתמורה לתמילא שקדש כי לקדשים אד אבל פשט בכולה ובתמורה כי אמר אבר אמר ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אמר ליה הכא [טז] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה לימא כתנאי [יז] השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי [יח] קתני חדא [א] אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום [יט] אחד ותניא אידך נאכלת לכל [כ] אדם [כא] ונאכלין בכל מקום [כב] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [כג] ולדות קדשים בהויינהן הן קדושים ומר סבר [כד] ולדי קדשים [כה] במעי אמן הן קדושים [כו] ואיבעית אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [כז] וחדא מהנהן שהקדישה מעוברת [כח] [כט] תניא רבי אליעזר אומר [ל] כלאים [לא] וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינוס לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [לב] לא קדושין בתמורה ולא מקדישין [לג] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [לד] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [לה] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם במעי תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם במעי בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [לו] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [לז] אבל הוא קדוש [לח] לישנא אחרינא [לט] [מ] אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [מא] וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם במעי תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [מב] במעי בעלת מום [מג] דבר פדא סבר כיון דאימיה [מד] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [מה] עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

תנו

[א] הכי קאמר מקדישין איברין וממירין בהן [ב] אבל לא ממירין [אברים] בהן ועוברים שקדשו במעי אמן אין ממירין בהן [ג] [ד] בולדי קדשים במעי אמן הוא דלא [ה] עברין תמורה הא אברי עברי והא תנן אין [ו] הוולדות עושין תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אמר ליה הכא [ז] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה לימא כתנאי [ח] השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי [ט] קתני חדא [י] אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום [יא] אחד ותניא אידך נאכלת לכל [יב] אדם [יג] ונאכלין בכל מקום [יד] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [טו] ולדות קדשים בהויינהן הן קדושים ומר סבר [טז] ולדי קדשים [יז] במעי אמן הן קדושים [יח] ואיבעית אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [יט] וחדא מהנהן שהקדישה מעוברת [כ] [כא] תניא רבי אליעזר אומר [כב] כלאים [כג] וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינוס לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [כד] לא קדושין בתמורה ולא מקדישין [כה] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [כו] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [כז] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם במעי תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם במעי בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [כח] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [כט] אבל הוא קדוש [ל] לישנא אחרינא [לא] [לב] אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [לג] וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם במעי תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [לד] במעי בעלת מום [לה] דבר פדא סבר כיון דאימיה [לו] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [לז] עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

[מ] [מא] הא מני ר' יהודה היא. יש ספריס גרסינן מי ר' יהודה היא היכי מתוקמא דקתני ולא תנינן למולין בשלמים דקדש כמשמע תמורה הוא ולא עבדי אברין לבהמה דקדושת תמורה על כל גוף הבהמה משום הכי דידיה שהמירו בשלמים הן מיקדש קדישי אברים בתמילת הקדש מם הקדיש אבר אחד מכל פשטה קדושה בכולה להא תנא דתמני' שלמי שבח"פ [מב] מדקתמהדר ליה והלא במוקדשין המומר רגלה של זו עולה כולה עולה מכלל דמומר תנא קמא בתמילת הקדש דפשטה קדושה בכולה ור' שמעון הוא דאמר תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה ומשמעינן בתמורה לר' מי משום דמקיש תמורה לימא מסעה בפיפא דפיקין מה מעבר קרבן יחיד כו' ומהניא היקשא גופא ליקי מה מעבר אינו נוהג בחיצים וכי תימרין בפרק בהמה המקשה (מולין דף סט:): לאי רבי יהודה אומר לקמן בברייתא דלא פשטה קדושה בכולה כהא במאי עסקינן דלייקין הא דלא ע"י תמורה קדשה כל בהמה ע"י אבר אחד כגון שהקדיש אבר שהשמיטה בוי לתמורי' לקמן בברייתא דלא פשטה קדושה בכולה כהא במאי עסקינן דלייקין הא דלא ע"י תמורה קדשה כל בהמה ע"י אבר אחד כגון שהקדיש אבר שהשמיטה תלויה בו